

6707

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shri Atmanand Prakash

પુરતક પ્રે મુ.

અંક ૧૨ મો.

આત્મ

સ. ૫૮

પ્રકાશન
તા. ૧૫-૬-૫૪

સંવત ૨૦૧૦.

અંશાંક

Edited by

Shri Jain Atmanand Sabha
Bhavnagar

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩૦૦ પૈસેજ સહિત.

માટાંશાંક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
બાવનગર.

अनुक्रमणिका.

१. श्री सीमधरस्वामीज्ञनुं स्तवन	...	...	...	(मुनिराजश्री दक्षिणजयंत्र)	१७७
२. गुरुभक्ति-पद्ध	...	...	...		१७७
३. अतीत चेताशीमध्ये वीशमां श्री धर्मश्वरज्ञि० स्तवन-सार्थं (डॉ. वल्लभदास नेहसीभाई)					१७८
४. अवांकार चूडामणि, विवेक ने संकेत...	...	...	...	(हीरालाल रवृद्धयंद सुखडीया)	१८०
५. मानव ज्ञननो भर्म	...	...	...	(भगवनभाई प्रागज्ञ संघी)	१८३
६. नमिनाथ जिन स्तवन	...	...	...	(अमरयंद मावण शाह)	१८३
७. ज्ञमानानी अविहारी	...	...	...	(मुनिश्री विनयविजयंत्र)	१८४
८. अंतरना चमडारा	...	...	...	(अमरयंद मावण शाह)	१८५
९०. वर्तमान समाचार	...	...	...	(सभा)	१८७
११. स्वीकार समालेचना	...	...	...	(सभा)	१८८
१२. वापिंक अनुक्रमणिका	...	...	...	(सभा)	

नम्र सूचना.

भूहृतकृपसूत्र छठो लाग हावमा प्रसिद्ध थया. छे, परंतु आगवा केटवा आगेतु वेचाणु धण्डा वर्खत पहेलां थयेलुं हेवाथी, ४ आगे तूटक थया छे, अने छये आग पूरता नहिं भेगनार अने वीलकुल नहिं भेगनारा अनेक मुनिराजे, गान लंडारा, अपी आत्माज्ञाना पूरता आग भेगवया माटे सभा उपर अनेक पत्रा आववाथी, अभोये अन्य रथगेठी भूत्ता आगवा ३-४-५ आगे भेगवीने हावमा थेडा आगे एकठा कर्या छे, अने तेनी नडले पणु धण्डी थेडी छे; नेथो जेवे तेमणे मंगाववा नम्र सूचना छे. किंमत ३-४-५ दरेक आगना दश दश इपीया सारी अने छहा आगना सेण इपीया (पोर्टेज जुड़ा)

श्री आत्मानंदप्रकाशना मानवंता आष्टकोने

५१ भा वर्षनी भेट.

आर्हत-धर्म प्रकाश (लैनधर्म) लेखक श्री दक्षिणदीपक पूज्य आचार्य महाराज श्री विजयलक्ष्मण्यसूत्रीश्वरज्ञ महाराजना विद्वान् शिष्य श्री कीर्तिविजयंत्र महाराज. जुही जुही प्रहृतिना प्राणीओने अनुलक्षी उन्नतिकृमना विविध सेपान तरीके लैनधर्मंतुं स्वृप संक्षिप्तमां जखावनार (लैनधर्म स्वाद्वाद, कर्म, धर्म, तपश्चर्य, आत्मा, पड़दृश्य, तपश्चर्या विग्रेर) सेण विषयोनो सरण रीते आ युक्तमां कर्ता मुनिश्रीये जखुविला छे जे सौ छाईने उपयोगी थध पडे तेवा, लैनधर्मना भर्मने सहेलाधिथी समलू शक्तय तेवा आ लधु थथ छे. आ अंथनी पाण्ड पाश्चिमात्य अने आ भारतना प्रथानो, न्याय-भूतिंयो वगेरेना अभिप्रयो छे. तेमज आ अंथनी गुजराती, छिन्दी, तामिळ अने ईंगीशी भाषामां वीश हजार ढापीओ, प्रकट थयेकी, ते आ अंथ केटले उपयोगी छे ते तेनो चोइस पूरावे छे. उपरोक्त अभारा सुरा आष्टका ५१ भा वर्षनी भेट तरीके आवण्युशुद्ध १ था लवाजमना ३. ३-०-० तथा भेटनी युक्तना पोर्टर्खर्यना ३. ०-१०-०मणी ३. ३-१०-० तुं वी. पी. करी भोक्तव्यामां आवशे नेथो अभारा मानवंता आष्टका ते स्वीकारी लध आभारी करशे. आर भास सुधी मासिकना आष्टक २ही वी. पी. नहिं स्वीकारी पाण्ड नहिं वाण्या नम्र सूचना छे; कारण ते थी गानभाताने तुक्सान थवाथी गानना देवादार थवुं पडे छे.

अगाउथी लवाजमना ३. ३-०-० तथा युक्तना पोर्टर्खना ३. ०-१०-० मणी ३. ३-१०-० भोक्तव्यामां आवशे नहिं.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૮૦.

પુસ્તક પર્યાય.

અર્થાડ-જીલ્લાઈ

વિકામ સં. ૨૦૧૦.

અંક ૧૨ મેટી.

શ્રી સીમંધરસ્વામીજીનું સ્તવન

જિન સીમંધરા !, દાસ અરહાસ સુનૈયા,
લગવાન્ ! મીલોને એક દ્રે મેરા સૈયા. [૧૬]
જિન સીમંધરા [૧]

[અંતરા -]

મનવા ચહે મીલનકો, ચીતા જયું રામકો;
નૈનાં ચહે ડેખનકો, જયું ચકોર ચાંદકો.
અથ હર્ષ દિયા, હુઃખ ફણા, હર્ષ બટૈયા;
લગવાન્ ! મીલોને એક દ્રે મેરા સૈયા. જિન સી ૧૦ [૨]
અવતાર પાસ તેરે, યાચું સદા સમેરે;
આ ! નાથ ! સલેને ! મીલોને નીર ઘીર જયું.
નેમિ-દીવાળુયસૂરિ દ્રષ્ટ આશ પુરીયા;
લગવાન્ [૩] મીલોને એક દ્રે મેરા સૈયા. જિન સી ૧૦ [૩]
સુનિરાજશ્રી દ્રષ્ટવિજયળ

ગુરુભક્તિ પદ્મ*

(નથે ચાંદ હોગા)

ઊંઘેણ સૂર્ય સોનાનો, અગને શાસનના, જેના તેજ કિરણે પ્રકાશે જગતમાં,
જેની વાણી ગાને, મેધનાહ સરખી, ભવિચિતમાં તત્ત્વ અમૃત સિંચતી,
મોહત્યાગના ધોષથી જગ ગળવી, ગુરુજ્ઞાની મહાદ્યાની નિરભાની સોહે,
ન્યાયાંભાનિધિ તત્ત્વદ્રષ્ટા સુભોહે, સમભંગ સ્યાહ્વાદના છો. પ્રકાશી,
ગુરમુખ કમદે અલ્લતેજ દીપે, સુધા શાંત રસની સરિતા સંયોગે,
તપત્યાગના એજસે મુખ કરતાં, ગુરુ દેશ દેરો વિહરી કષ્ટ સહતા,
મોહ તાપથી તસને ઢારી હેતાં, નયવાદ ન્યાયવાદથી દીધાં આંજુ.

* મુંબિધમાં ગત જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ જ્યાંતિ ઉજવાએ તે સમગે કરવામાં આવેલ ગુરુસ્તુતિ.

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રલક્ષ્મત અતીત ચોવીશી ભર્યે
વીશમા શ્રી ધર્મીશ્વર જિન સ્તવન-સાર્થ
 (સં. ટેકટર વહેલબાસ નેષ્ટુસીલાઈ-મેઝાઠી)

હું તો પ્રશ્ન વારિ છું તુમ સુખની, હું તો જિન અલિહારી તુમ સુખની;
સમતા અભૂતમય સુપ્રેસનની, તરેણ નહીં રાગ ઇખાની. ॥ હું ॥ (૧)

સ્પષ્ટાર્થ.—હે જિનેશ્વર ! તમારા સુખની હું વારી જલ-અલિહારી નંડ છું એટસે હે જિનેશ્વર !

તમારા સુખમલની જે વાણી વરસે છે તે સંકલ જીવોના પાય મેદને ધોવાવાળી છે. જીવો સ્વપ્ર
દ્રબ્ય અને ભાવ પ્રાણુની હાનિ કરી વ્યવહાર અને નિષ્ઠયથી સ્વપરસુખની હાનિ કરે છે, પણ પ્રશ્નજી
માણથીતાનો ઉપદેશ કરી સંકલ જીવના દ્રબ્ય ભાવ પ્રાણુની હાનિ થતી અટકાવે છે. તે દ્રબ્ય પ્રાણ-
ધૂદિયો (૫) અણ (૩) શાસોશાસ (૧) આસુખ્ય (૧) એમ સૂખ ચાર છે અને તેના ઉત્તરભેદ
દ્વારા છે, અને ભાવ પ્રાણ ગાન, દર્શન, ચરણ અને વીરં એ સુખ્ય ચાર છે, તેના ઉત્તરભેદ અનેક
અથવા અનંત પણ છે. દ્રબ્ય પ્રાણે કરીને જીવ વ્યવહારિક સુખ લોગવે છે અને તે દ્રબ્ય પ્રાણુની હાનિ
કરવાથી એ પ્રકારનું દુઃખ થાય છે. એમ સ્પર્શાઈદ્વિદ્યની હાનિ કરવાથી તે સ્પર્શાઈદ્વિદ્યનું છેદન-બેદન
થાય, તેનું દુઃખ ઉપને છે અને સ્પર્શાઈદ્વિદ્યને જે સુખ લેતો ભોગવતો હોય તે સુખ જાય. તેનું
દુઃખ પણ જીવ લોગવે છે તેમજ રસનાઈદ્વિદ્યને છેદનથી તે છેદન-બેદનનું દુઃખ ઉપને છે, એ રસનાંએ
કરીને વિવિધ પ્રકારના રવાદ લેતો હોય તે જાય. તેનું દુઃખ ઉપને છે, એમજ પાંચે ધૂદિયો સંખ્યાંથી
પણ જાણું. વળી કાયઅળનો નાશ કરવાથી દુઃખ ઉપને છે, અને કાયઅળને જે સુખ લેતો હોય તે
જાય તેનું દુઃખ થાય છે, એમ વચનઅળમાં અને મનઅળમાં પણ જાણું. વળી શાસોશાસની હાનિ
કરવાથી શાસોશાસ રેકાયાનું દુઃખ ઉપને છે અને શાસોશાસવડે જે સુખ લેતો હોય તે સુખ જાય
તેનું દુઃખ થાય છે અને આયુષ્યની હાનિ કરવાથી આયુષ્ય હાનિનું દુઃખ ઉપને છે, અને આયુષ્યવડે
જે સુખ લેતો હોય તે સુખ જાય તેનું દુઃખ ઉત્પન થાય છે. એમ એ દ્વારા દ્રબ્ય પ્રાણુની હાનિથી
વેહના-અય-શોક-કષાયાદ દુઃખ ઉપને છે અને અવેહના, નિષ્ઠય, અશોક, અક્ષાય, સુખનાશ થાય તે
દુઃખ ઉપને છે. વળી એ દ્રબ્ય પ્રાણુની હાનિ કરતાં જીવ એક એકથી વૈરવિરોધની
પરંપરા વધારી પ્રાયે અનંતકાલ સુધી દુઃખી થાય છે. વળી એ દ્રબ્યપ્રાણુની હાનિ તે સ્વપ્ર ભાવ પ્રાણુની
હાનિનું કારણ પણ થય છે, તેથી જીવનાવરખાદિક આડે કર્મ પોતે બાધી અને બીજાને પણ કર્માંધના
કારણ થઈ અનંત કાળ સંસારમાં રહાવે છે. હવે ભાવ પ્રાણું અગાન આદરી અગાન પમાડી જૂઢા
વિકલ્પો કરી-કરાવી પોતાના નિષ્ઠય ગાન આનંદની હાનિ કરે છે અને બીજા જીવોની પણ નિષ્ઠય
ગાનાનંદની હાનિ કરાવે છે, એમ ગાનાનંદ નિષ્ઠય સુખનો નાશ કરને. અને અગાન દુઃખ અહું કરવું
એ પણ બને પ્રકારે દુઃખ જાણું. વળી અશૂક નિષ્ઠય કઢી પોતે મિથ્યાત્વ આદરીએ અને બીજાને
મિથ્યાત્વનો. આદર કરતીનીએ તેથી સંભ્યક્ષાવ નિષ્ઠય સુખનો નાશ અને મિથ્યાત્વ ભાવ દુઃખની ઉત્પત્તિ
એ પણ બને પ્રકારનું દુઃખ જાણું. વળી વિષય કષાયાચરણે શુદ્ધ સ્વભાવાચરણ રિયરતાઝ્ય નિષ્ઠય
સુખનો નાશ કરતીએ અને એમ અન્ય જીવને પણ વિષય કષાયાચરણ કરાવી શુદ્ધ સ્વભાવાચરણ નિષ્ઠય
સુખનો નાશ કરતીએ તો શુદ્ધ સ્વભાવાચરણ નિષ્ઠય સુખનો નાશ અને વિષય કષાયાતુરતા દુઃખ-

અભિનું ઉપજનું થાય છે એ પણ અને પ્રકારે હુંખ જાણું. વળી લાવલાંખ આત્મવીષ્ય ચક્રાયમાન કરે, કરણુંદ્રિયોમાં વીર્ય બલ બાધકલાંને ફેરવી અને અની પાસે ફેરવાવવાથી લાવલાંખ નિશ્ચય સુખનો નાશ અને કરણુંબીર્ધવડે બાધકલાંએ પ્રવતીષ્યે હુંખનું ઉપજનું થાય છે એ પણ અને પ્રકારે હુંખ જાણું એમ સ્વપર દવ્ય-લાવ પ્રાણુંની હાનિ તે સ્વપર જીવને અનેક સુખ નાશનું અને અનેક હુંખ ઉપતિનું કારણ છે. વળી સ્વપર જીવને હુંખ ઉપજનું તે સાન નહીં અને સ્વપરસુખની હાનિ કરવી તે ન્યાય પણ નથી અને દ્વાય પણ નથી, એમ જાણી અનંત જીન, ન્યાય અને દ્વાયાંત પ્રશુદ્ધ તમે માહણુંનો ઉપદેશ કર્યો તેથી તમારા સુખદ્રગ્ભાગની અલિહારી છે. તમારા સિવાય બૌદ્ધ-સાધ્યાદિ અન્ય અનેક અશુદ્ધ અભિગ્રાયવાળા તેના જ કહેલા શાખોથી તે પોતે શુન-ન્યાય-દ્વાય રહિત જણાય છે; માટે હે પ્રશુદ્ધ! તમારા વચનની શોભા આગળ, સકલ કુમતિઓમાંનું બલ હારી થાકી જાય છે. આ લાવ અને સંક્ષેપમાં લખ્યો છે પણ સિદ્ધાંતોમાં જે વિષે જણ્ણું અધિકાર છે તે સુધુ પુરુષો નિશ્ચયથી વિચારી દેશે. તમારી વાણી સમતાદૃષ્ટ અમૃતરસે કરેલી છે. વળી ચિત્તને તથા આત્માને સુપ્રસન્ન કરવાવાળી અને અર્ગાન, મિથ્યાત્વ, કષાય અભિનને જ્ઞાનવાવાળી અને શાંતિ આપવાવાળી છે. વળી રાખાદિ વિચારના પક્ષ રહિત છે અને વિચારના પક્ષથી પાછી વાળવાવાળી છે પણ વિશ્વાસ સન્મુખ જવાવાળી નથી. ૧.

ભમર અધર સિસ ધતુહર કમલદલ, કીર હીર પુનમ શાશીની,

શોભા તુછ પ્રશુ દેખત યાકી, કાયર હાથે જીમ અસિની. ॥ હું ॥ ૨.

સ્વપ્નાર્થ:—પ્રશુના ભમર આદિકની શોભા દેખતાં કમલદલ, કીર, હીર, પુનમ શશી આદિકની સર્વે શોભા તે તુછ દેખાય છે. ઉપરે આગળ જે જે ઉપમા છલી, તે સર્વે કાયર હાથે તરવાર જરીખી જાણું. એટલે પ્રશુના ઇપને અન્ય ઉપમા સંલગ્ન જ નહીં માટે અતુપમ ઇપ છે. ૨.

મનમાહન તુમ સન્મુખ નિરખત, આંખ ન તુસિ અગ્નહંદી,

ગ્રાહ તિમિર સવિ હુરાય બ'દ છણી, ચુરત એ ઉપસમની. ॥ હું ॥ ૩.

સ્વપ્નાર્થ:—હે મનને પ્રેરોદ આપવાવાળા, તમારા સન્મુખ જેતાં અમારી આંખ તુસિ પામતી નથી એટલે વેણું અસવા ગાહતી નથી. વળી પ્રશુની ખણી મોદ તિમિરને હરવા કુર્ય સમાન અને ઇપ ઉપજનવાને પુનમના ચંદ્રમા સમાન ઉપરથિ રસે જારી ઉપશમ રસ વરસાવતી આનંદ આપનારી છે. ૩.

મનની ચિંતા મહી પ્રશુ ધ્યાવત, સુખ દેખતાં તુમ જિનણ,

દીદિ રૂપા ગઈ જિનેધીર સેવતાં, શુષ્ણ ગાતા વચનની. ॥ હું ॥ ૪.

સ્વપ્નાર્થ:—પ્રશુના નિમંબ ગ્રાનાદિક ગુણ ધ્યાતાં અને પ્રશુસુખથી શુદ્ધ નય ર્યાદાદ અમૃતમય વચન સાંભળી પ્રશુદ્ધ દેખતાં, અમારું ઇપ સિદ્ધ સમાન જાણી મનની ચિંતા મઠી ગઢા જિનેધીર સેવતાં અને વચને કરી પ્રશુયુષુ ગતાં દીદિય વિષયોની તૃષ્ણા શરીર ગઢા. ૪.

મીન ચક્ર, મોર મતંગજ, જલ શાશી-ધૈર નીચ નથી,

તિમ મો પ્રતિ સાહિય સુરતથી, એર ન ચાહું મનથી. ॥ હું ॥ ૫.

સ્વપ્નાર્થ:—માણલું જેમ પાણીથી, ચક્રાર પંખી ચંદ્રમા દેખીને, મોર મેઘ દેખીને અને હાથી તલાવ આદિ નીરવાલી ઊડાણુ જગ્યાથી જેમ મગન રહે છે. તેમ મને સાહેભની સુરત દેખી પરમ આદ્લાદ ઉપને છે તેથી પ્રશુની પ્રશુના સિવાય હું અન્ય પદાર્થી કુદેન, કુવચનાદિ ચાહતો નથી. ૫.

અલંકારચૂડામણિ, વિવેક અને સંકેત.

(લેખક:—ગ્રે. હીરાલાલ રસિકલાલ કાપદ્ધિયા એમ. એ.)

[૧]

‘કલિકાલસર્વર્ણ’ હેમયન્ડસરિએ કાવ્યાનુશાસન રચ્યું છે. એના ઉપર એમની સ્વોપ્તિ વૃત્તિ છે. એતું નામ અલંકારચૂડામણિ છે. એ બનેને ઉદ્દેશીને આ સુરિનરે વિવેકની રચના કરી છે.

કાવ્યાનુશાસનના પાંચમા અધ્યાયમાં શખાલંકારનું નિરપણ છે. એમાંને એક અલંકાર તે ‘ચિત્ર’ છે. એના વિવિધ પ્રકારોને ઉલ્લેખ ચોથા સત્ત્રમાં કરાયો છે. એમાંને એક પ્રકાર તે ‘આકાર-ચિત્ર’ છે. એ આપણા આ ભારતવર્ષની વિશિષ્ટતા હોય એમ લાગે છે, કેમકે વિહેશીય-યુરોપીયાદિ સાહિત્યમાં એને રચનાના અપાયું હોય એમ જાણ્યા-નોંધામાં નથી. આ અલંકાર માટે મેં ‘લેટર-ડાઇગ્રામ’ (letter-diagram) એવા શખાનું ચૂચું ચોન્યો છે. ‘ચિત્ર’ અલંકાર સાથે સંબંધ ‘આકાર’ એટલે શું એ જાણત અલંકારચૂડામણિ (પૃ. ૩૧૩)માં વિચારાધ છે. લાં કહ્યું છે કે ‘આકાર’ એટલે ખડુગ-અંધ, મુરજ-અંધ વગેરેની આકૃતિવિરોધમા. આ બંને અંધોને એગે એકે ઉદાહરણ અણી અપાયું છે. તેમાં ખડુગ-અંધને માટે રૂપરણના કાવ્યાલંકારના પાંચમા અધ્યાય-માથી નિભન્નલિખિત શેલો. ૬-૭ અવતરણું અપાયા છે:—

“ મારાસ્ત્રિકરામેભમુખેરાસારાંહસા ।

સારારંધ્રસ્તવાનિત્યં તર્દર્તિહરણક્ષમા ॥ ૬ ॥

માતા નતાનાં સંજૂટઃ શ્રિયાં બાધિતસંભ્રમા ।

માન્યાડથ સીમા રામાણા શં મે દિશયાદુમાડડદિજા ॥ ૭ ॥ ”

આ એ શ્લોકના વષ્ટું ડેવી રીતે જોઈવાય તો ખડુગ પાને પ્રસ્તુતમાં ઐખારી તરવારની આં વૃત્તિ રચાય એ વાત વિસ્તારથી અલંકારચૂડામણિ (પૃ. ૩૧૪)માં દર્શાવાધ છે. તેમ કરાતી વેળા ખડુગના વિવિધ જાગેનાં નામ અપાયાં છે. એમકે કૂલક, ગંડિકા, દ્રાટિકા, ઇલ, મરતક અને શિખા.

રૂપરણના કાવ્યાલંકાર ઉપર નભિસાધુએ વિ. સા. ૧૧૨૫ માં ટુટપણ રચ્યું છે. એમણે તો ખડુગના અવયવ તરીકે ઇલ અને મુષ્ઠ એમ એ જ નામ ગણુંયાં છે. સાહુત્યદર્પણની ધ. સ. ૧૬૨૫ ની ‘નિર્ણયસાગર મુદ્રણાલય’ તરફથી પ્રકાશિત ત્રીજી આવાજિમાં આ ખડુગ વગેરેની આકૃતિ અપાધ છે, જ્યારે “શ્રી મહાતીર જૈત વિદ્વાલય” તરફથી ધ. સ. ૧૬૩૮ માં-ત્રૈવીસ વષ્ટું પછી

જ્ઞાનાનંદન જયાનંદન, આસ દાસ નિયતની,
દેવચંદ્ર સેવનમેં અહુનિશ, રમજ્યો પરિષુતિ ચિત્તની. ॥ હું ॥ ૬.

સ્પૃષ્ટાર્થ:—હે ગાનાનંદ દાતાર-જયા ભાતાના નંદન! જયા ભાતાને આનંદ આપનાર! દાસની નિશ્ચય શુદ્ધ સ્વરૂપની આશા પૂરો. દેવચંદ્રમુનિ કહે છે કે-તમારા ચિત્તની પરિષુતિ પ્રભુ આગા અને પ્રભુની સેવામાં અહનિંશ રમજ્યો. ૬

પ્રકાશિત સંકૃતિક કાણ્યાતુશાસનમાં છે। ખડ્ગ, મુરજ કે અન્ય કોઈ અંધૃતું ચિનત જ અપાણું નથી. વિશેષમાં ઝૂલક વળેરેની સમજુટી પણ અપાણ નથી. આથી આ સંઅંધમાં વિચાર કરતાં એમ જણ્ણાય છે કે ‘ઝૂલ’ એ તરવારના પાણાતું ઘોતન કરે છે, ‘શિખા’ એ એનો અધ્યુતીર છેઠો છે, અને ઝૂલક, ગંધિકા, દાટિકા અને ભરતક એ મુહનાં અવયવો છે. તેમાં પણ મસ્તક એ મૂહનો જૈથી ઉપરનો ભાગ છે. એની નાચેના ભાગ તે અનુભૂતે ઝૂલક, ગંધિકા અને દાટિકા છે. આ નાણનો ઉલ્લેખ હેમચન્દ્રસરિની સમયની પૂર્વેં કાઢાયે હોય તો તે જીવનામાં નથી. અંગ્રેજમાં પાણું અને મૂહ એ એ માટે blade અને hilt એ શબ્દો છે, પરંતુ ઝૂલક, ગંધિકા અને દાટિકા માટે કાઢ વિશિષ્ટ શબ્દ છે ખરા ? ગુજરાતીમાં પણ મુહનાં અવયવો ગણ્ણાવતાં હોય અને તેનાં કોઈ ખાસ નામ હોય તો એ સંયવના તજ્જોને મારી સાહેર વિરાસ્તિ છે,

‘મુણ્ણ’ ને સંસ્કૃતમાં ‘તસ્રુ’ પણ કહે છે.

‘મુરજ’ માટે અલંકારચૂડામણિ(પૃ. ૩૧૪)માં નોણુના પુત્ર આનંદવર્ણને ર્યેવા હેવીશતકનો નિભન લિખિત પંદ્રમો શ્લોક ઉધૃત કરાયો છે:—

“યા દમાનવમાનન્દપદમાનનમાનદા । દાનમાનક્ષમા નિત્યધનમાનવમાનિતા ॥ ૧૫ ॥”

આ મુરજની અર્થાત્ એક પ્રકારના ઢોલની—ભૂદંગની રચના કેમ કરવી તેની રીત અલંકારચૂડામણિ(પૃ. ૩૧૪-૩૧૫)માં ફર્શાવાએ છે.

વિવેક—(પૃ. ૩૨૧)માં પદ-અંધ માટે ઉદ્દાહરણ કોઈ કૃતિમાથી અપાણું છે. એને અંગેઠું પદ નાચે મુજબ છે:—

“માસતે પ્રતિમાસાર ! રસામાતાહતાવિમા । ભાવિતાત્મા શુમા ઘારે દેવામા બત તે સમા ॥”

આ પદ પડ્યાકારે હેવી રીતે જોડનું તે પણ અહીં સમજાવાયું છે. તેમ કરતી વેળા કણ્ણિંકા, દિંગદ્વાર એ શબ્દો વપરાયા છે.

[૨]

મહેમણે ક્ષાણકાલનો વિષય કારિકામાં અર્થી એના ઉપર ગંધાત્મક વૃત્તિ રચી છે. આ સમય કૃતિનું નામ કાણ્યપ્રકાશ છે. એના ઉપર ભાષ્યકાણન્દસુરિએ સંકેત નામની વૃત્તિ રચી છે. એ સંકેતના આરંભમાં થીજા પદમાં એમણે કાણ્યપ્રકાશના વિશેષણું તરીકે “સર્વાલઙ્કૃતિમાલભૂષણમળૌ” એમ હણું છે અને એ રીતે કાણ્યપ્રકાશની પ્રશંસા કરી છે. સંકેતની રચના ક્ષારે થધ એ બાખત “રસવક્ત્ર-ગ્રહાધીશ” એવા શબ્દાંકનો એમણે પ્રયોગ કર્યો છે. અહાધીશ એટલે સૂર્ય. એની સંખ્યા વેચિ હિંદુઓને મતે આરની છે. વકરથી એક, ચાર અને છ એમ નણ અંકાણું અને ‘રસ’ થી છ અને નન એ એ અંકાણું સ્થયન થાય છે. આથી ઉપર્યુક્ત શબ્દાંકના નીચે મુજબ અર્થ થઈ શક છે:—

૧૨૧૬, ૧૨૧૮, ૧૨૪૬, ૧૨૪૮, ૧૨૭૬ અને ૧૨૭૮.

વિ. સં. ૧૨૧૬ તે ૧૨૧૮ માં સંકેતની રચના થઈ હોય એમ માનવા કેટલાક વિદ્ધાનો ના પાડે છે. તેમને મતે મને મુખ્યત્વા વિ. સં. ૧૨૪૬ ની સાથ સમુચ્ચિત છે.

काव्यप्रकाशना नवमा उत्तरास्तु नाम ‘शम्भालंकारनिष्ठय’ छे. ऐना ८५ मा पदमा ‘यिन’ तु लक्षण छे अने ऐनी स्वेच्छातिमां खडग, मुरज, पद्म एवं तथा आळुतिनो। ८५४ नामेऽलेख छे. तेमज एवं तेजेने अंगे ओडक उदाहरण्य पद्म छे. खडगना उदाहरण्य तरीके काव्यालंकार (अ-५)ना ग्येता। ६-७ उद्घृत उराया छे के ने छोडित अलंकारस्यूडामण्डिमां पद्म लेवाय छे. ऐनी रीते पदम् अभिनव भाटेनु उदाहरण्य ने अहीं अपायुं छे ते ज विवेकमां पद्म छे. मुरज-पद्म भाटे ते निम्नविभिन्न पद अपायुं छे :—

“ सरला बहुलारम्भतरलालिबलारवा । वारला बहुला मन्दकरला बहुलामला ॥ ”

संकेतमां काव्यप्रकाशमां अपायेकां आ तथे उदाहरणेनी ८५७तानो। विचार कराये। छे. खडग भाटे “ द्राढिकान्तरे साधारणो मा-शब्दः ” थी भांडाने सा-मा-माशब्दा द्विः पञ्चकृत्वो द्विश-वृत्ताः सुधीरुं लभायुं छे. आ ज लभायुं अक्षरशः अलंकारस्यूडामण्डिः (पृ. ३१४)मां पद्म लेवाय छे. ऐनी रीते मुरज भाटेनु “ पादचतुष्टे ” था शब्द थतुं अने “ चतुर्थः पादः ” था पूर्ण थतुं लभायु ने संकेतमां छे ते ज अक्षरे अक्षर अलंकारस्यूडामण्डिः (पृ. ३१४-३१५)मां छे. विशेषमां पद्म भाटेनु लभायु ने “ मा-शब्दः कर्णिकास्थाने ” था शब्द थध “ द्विरीशब्दस्य चाषकृत्व आवृत्तिः ” था पूर्ण थाय छे एवं ज लभायु विवेकः (पृ. ३२१)मां नजरे पडे छे. उपसुंक्ता विद्याकथनी आवृत्तिमां “ चाकृष्टतत्व ” अभे ने छपायुं छे ते अस्थुङ्क छे.

आम संकेतमांतुं तथु तथु अधीनी स्थापनाने लग्नतुं लभायु हैम कृतिमोभां अक्षरशः लेवाय छे अथी तो हुं आ लेख लभवा ग्रेराये अने हवे अने अंगे हुं चार प्रक्ष रजू करुं छुं :

(१-३) हुं हुभयन्दस्त्रिये संकेतमांथी आ लभायु उद्घृत क्षुं छे के संकेतमां अभनी कृति-मांथी एवं दाखल करायुं छे के अने सुरिमोअे कार्य प्रायीन कृतिमांथी अने प्रेतपेतानी कृतिमां स्थान आप्युं छे ?

जे प्रथम विकल्प स्वीकाराय तो संकेतनी रथना वि. सं. १२१६ के १२१८ ती ज मानवी पडे.

(४) काव्यानुशासन सिद्धहेमचन्द्र नामना शम्भालुशासन पठी रथायुं छे. अने ए दुभार-पाल राज रथा तेवामां रथायातुं भनाय छे. आ डिसाये आ काव्यानुशासन वि. सं. १२०५ थी १२१० नी आसपासमां रथायेहुं गण्याय, अने ऐना उपरनी अने वृत्तिये। त्यारआह पांच सात वर्षमां रथायेली भनाय. जे अभे ज होय तो संकेतनी रथना वि. सं. १२१६नी होय तो पद्म एवं अलंकारस्यूडामण्डिः अने विवेक पठीनी गण्याय. आथी एवं प्रक्ष उद्घसने के संकेतमां काव्यप्रकाशनी प्रश्नांमा भूय छे तो हैम काव्यानुशासन के ए ऐनी वृत्तिमोनी केम नथी ? हुं दुभारपाल पठी हुभयन्दस्त्रि वोरेनो देखी अन्यपाल गादीमे आवतां हैम कृतिये। तरइ जहेर रीते सहभाव दाखव-वामां विध्न उपस्थित थयुं होय तेवी क्राई परिस्थितिने आ आकारी होय ?

“ માનવ જીવનનો મર્મ ”

જીવનનો મમ્બ શો ?

જીવનને દાલદર્શે ગણુંયે તો તેને એ પાસા છે. એક પાસામાં ખર્મ અને બીજામાં કર્મ. એ ખર્મ અને કર્મ સાથે જ ચાલે છે, પરંતુ અહીં આપણે ખર્મ અને કર્મને બદલે લેવું અને હેવું પર્યાપ્તિ-
દેખ લઈએ તો પણ ચાલે. આપણે મનુષ્યો જ્યાં સુધી જીવનમાં ભાગ લેવાનો જ આદર્શ રાખીશું
ત્યાંસુધી જીવનમાં કયાયે પ્રકાશ હેખારો નહિં. હિવેં જે તેલનો સંગ્રહ કરવાની વૃત્તિ ધારાયું કરીને
એસે તો સર્વત્ર અંધારું જ જણ્યાય છે અર્થાત્ કયાયે પ્રકાશ પડો જણ્યાતો નથી. એ રીતે જે આપણે
(માનવી) હૃકત સંગ્રહ વૃત્તિ જ રાખીશું તો જીવનનો પ્રકાશ કયાય પણ હેખારો નહિં. પણ નેમ એ
હિવેં તેલ આપવા માડે છે અને હિવેટ દારા બળવા માડે છે ત્યારે જ સર્વત્ર પ્રકાશ પથરાઈ જાય
છે. એ રીતે આપણે પોતે જાતે જલ્દીને ય જીવનભર પરને પ્રકાશ આપીને આપરે જીવનનું છેલ્લામાં
છેલ્લું ય પ્રકાશાંબંદુ ખર્મની એ કથાખૂના કાર્યમાં સંપૂર્ણ ઘટક્યું એટેથે એ જલ્દો દીપ છેલ્લે છેલ્લે
પ્રકાશ આપીને યુગાધ જાય છે તેમ જીવન કર્તવ્ય પૂણ્યપણે અજાવીને હસ્તે મુખ્યે એ અનિવાર્ય
મુદ્દુને (પ્રકાશ આપીને યુગાધ જધસું) લેઠીશું ત્યારે જ જીવન સાથે મુદ્દુને પણ મંગળમય જનાવાશું.
“ મનુષ્ય જીવનનો સાચો મર્મ એ જ છે ” એ વિષે કંવિએ કહું છે કે
જણ તુમ આયો જગતમેં જગ્ય હુસે તુમ રોય, વૈસી કરની કર ચલો, તુમ હુસે જગ રોય.

શાબકના એકવીશ ગુણગલ્ફિત.

શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન.

(रागः सुषो शांति विष्णुं ह सोभागी)

નમી નમિનાથ જિતેશ્વર, પરમાત્મ સર્વશ્રી પરમેશ્વર;	નમિ૦ ૧
એકવીજ આવકના ગુણો, કહે નમિનાથ તે સ્પૂણો. નમિ૦ એ ૩૫૦ ૧	
અદ્ભુત અને ઇપ્વાન, શાત પ્રકૃતિ ને શુદ્ધવાન;	નમિ૦ ૨
દોષપ્રિય અને અદૂર, પાપલીક ને શહીતાથી દૂર.	નમિ૦ ૩
દાખિયતા ને લજાળુણુ, સર્વ જીવ ઉપર દ્યાળુણુ;	નમિ૦ ૪
મધ્યરથ અને સૌખ્યદાષ્ટિ, ગુલ્લાનુરાગી યાય સુષ્પિ.	નમિ૦ ૫
સત્કારા સદી કરનારો, સહાયાર સદી સેવનારો;	નમિ૦ ૬
દીર્ઘદીર્ઘ અને વિરોધસ, વૃદ્ધાનુગામી ને દૃતસ.	નમિ૦ ૭
વિનયો પરને હિતકારી, ધર્મ લક્ષ રાખે સુખકારી;	નમિ૦ ૮
એમ એકવીજ ગુણાથી, શાસે આવક ધર્મ પ્રભાવથી.	નમિ૦ ૯
આર પ્રત આવકનાં પાળે, સાત વ્યસન સેવે ન કાળે;	નમિ૦ ૧૦
દેવ ગુરુ ધર્મનો રસીયો, સંસારે નિલે'ય વરીયો.	નમિ૦ ૧૧
દાન શિયળ તપ ને લાવ, વધારે જિતનધર્મ પ્રભાવ;	નમિ૦ ૧૨
ન્યાય તીતિના પંથે ચાલે, નહિ ઇસાય સંસાર જાળે.	નમિ૦ ૧૩
સુનિપણાની લાવના લાવે, સત્કારોને ભિત્ર અનાવે;	નમિ૦ ૧૪
સત્કારોનો રંગ ભીલાવે, 'અમર' શાતિ જીવન દેલાવે.	નમિ૦ ૧૫

જમાનાની ખલિહારી

સાહિત્યશ્રેષ્ઠી કવિ વિનયવિજયાલ-નરેણી

(કાચબો કાચબી જગમાં રહેતાં, ભક્તિ કરતાં નેક—એ રાગ.)

જમાનો આવ્યો બહુ ભારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૧)

ચખો ચગડોળ સાગર જણે, મુદી દીધી મરિયાદ,

કુરી વલ્યાં મોણં ધરતી ઉપર, સાંખ્યે ડોણુ ફરિયાદ ?;

થઈ એથી ખુચારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૨)

માનવ ભૂલ્યાં લાન પોતાણું, મૂક્યાં નીતિ ને ન્યાય,

ધર્મ ગયો ઢેલ વાખતો જણે, સુર્જન ઝાંખે જણ્યાય;

ખુપાઈ છે રાત અંધારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૩)

સ્વાથ્ય આંધી ફેલાણી, સુટે ના સત્ય અસત્ય,

મેઢ-મમતાનું જેર વધ્યું ને, ગુમાવી દીધી પત્થ;

નીતિ-રીત સારી વિસારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૪)

શુવક શુવતી મોજ મજનમાં, બની ગથા મરતાન,

વિનય વિવેક ડારે મૂક્યા ને, કરતાં મળી શુલતાન;

બન્ધાં ભતિએ અવિયારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૫)

માતપિતાની આજા ન માને, ન માને શાઓનાં કંદેણું,

કડવાં લાગે શિખામણુનાં, કાંઈ કહે તો વેણ;

યુદ્ધ ગઈ બહેર મારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૬)

જૂનો જમાનો વહી ગયો ને, કાળ આવ્યો વિપરીત,

સાંખળતાં અતિ અચરજ થાવે, રહી ન કેની પતીજ;

સુણો દશા એ નરનારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૭)

ધોતી ને પોતી ફેંકી દીધાં, વધ્યો પાટસુન શોખ,

પાખરી ફેંટા મૂક્યા ડોરાણું, જણી અધનતા ગોખ;

આરવ્ય મરતક ધારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૮)

ઉખાડાં માથે ફરતા ફરે ને, સહન કરે ટાઠ તાપ,

હેખાય નારી જેમ મૂળી મુંદાવી, લાગે મૂળાથી પાપ;

મરતક વળ વધારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૯)

નરનારીનો બેદ વિસાર્યા, જણે હિંમતાજ,

કુળની માજા મુદી દીધી ને, ગુમાવી બેઠા લાજ;

વિનય કહે વાત વિચારી રે, જમાનાની છે ખલિહારી. (૧૦)

ॐॐॐॐॐॐॐॐॐॐ
ॐ अंतरेना यमकारा ॐ
ॐॐॐॐॐॐॐॐॐॐ

लोपकः—यमरथं भावण शास्त्र

१ उँ परम योगीन् भगवान् पार्थिनाथन् प्रेममय आत्मसागरमांथी लङ्कारना यंत्रपै आनंदमय शान्त सुधारस मल्या करे अने तेवा प्रेमपात्रपै छं शान्तिमय पान करी तृष्णि करी चिह्नानंद अतुक्तीओ.

२ भरथुना मुखमां पडेला आ भावनव। हजु तारे केट्लुं अभिमान करवुं छे ? केटली पाप अहृतिओ पोष्टी छे ? केम समजतो नथो ? आजे नहिं समजे तो अंतकाळे तारे पश्चात्तापानां पूँ वहावी तेमां तथाध ज जवानुं छे हो !

३ तुं शुं ओम समजे छे के, हरहमेश तारी आ ने आ ज रिथति रहेवानी छे ? नहिं, गङ्गाकाले तुं आणक छो, आजे युवानीना महामां छो, आवती काले वृक्षावस्थानी पराधीनतामां पीडतो तुं जगतमो ओसीयाओ अर्थात् भाटे तुं समज अने प्रभादो त्याख कर।

४ तारुं नसीध तें ज घडेलुं तारा भाते जमा पड्युं छे. तेमांथी प्रत्येक क्षणे समजे समजे ते उधरी रह्युं छे. तेमां तारा इर्दंयनी छांया झण्डे छे. तारा शुलाशुल कर्मनुं शाता-अशातारपे वेळ थच रह्युं छे, तेमां तुं सुध-हुँध मानी हृष-रोइ करी रखो छे, तो हवे तारुं भाव्य तुं तारा कर्मीनडे एवुं ज डां धडतो नथो के क्षेत्री सुध ज सुध थाय.

५ तने हुँध गमतुं नथो तो भीजने हुँध डां आपे छे ? तने तारी निंदा गमती नथो तो भीजनी निंदा डां करी रखो छे ? तने सुध गमे छे तो भीजना सुधती तने डां धण्डी आवे छे ? तुं जेवा आवे वर्तीश तेवा भाव्यनो तुं सर्जक अनीश.

६ तुं शा भाटे चिंता करे छे ? तारे चिंता करवानी जड़र शुं छे ? तुं जन्मयो लारे तारे अयां चिंता हो ? के भारा पोष्टय भाटे शुं व्यवस्था थरो ? ए तो भाताना सतनो तारा जन्म साथे ज हृष्टी छक्काध गया होता, तो हवे एट्लो विश्वास राख के तारुं ज्ञन ए ज रीते तारा कर्म अतुसार चालवानुं छे. पुरुषार्थ कर.

७ तुं शुं धारे छे अने शुं थाय छे ? तारी गण्डीनो आडोडो केम ऐटो पडे छे ? पथ तारे समजवुं जोड्ये के ए तारा धार्यनी वात ज होया छे ? जे थाय छे, जे थयुं, जे थरो ए थधुं जले तारी धारथा मुज्जय होय के तेनी विकृह होय छतां ए थधुं योग्य ज थहुं हो एम समजने शांति राख.

८ तुं ओम केम मानी रखो छे के, आ भारुं अहित करवा आव्यो छे ? तारो विनाश के अहित करवानी तेनी ताकात शुं छे ? तारुं अहितते व्यद्ये हित करवा आव्यो होय ओम पथु डां न अने ? कहाय अहित पथु हित भाटे डां न थहुं होय ? तने ए निभित सुधद हो के हुँध हो तेनी कांध चिंता तारे करवानी नथी. तुं हितमुहि राख.

९ तुं मुंजाय छे शा भाटे ? मुंजावाथी तारी मुंजवय वधरो के धर्तरो ? तेनो विचार कर, मनने पवननुं इताल वधतां तारी शारीरिक भानसिक शक्तिओ क्षीण थरो; भाटे शांत था. ए कंध विपत्तिओ छे, तारा कर्मना उद्यनी छे तेनो तुं समजाने नेही तेनाथी मुक्त था. गक्करा भा। तुं संभत्तिनो पथ स्वामी छो.

૧૦ તું નીતિથી વર્તો, ભીજા લલે અનીતિ કરે. તું ન્યાયદષ્ટિ રાખ, ભીજા લલે તને અન્યાય કરે. તું વિવેક રાખ, ભીજા લલે અવિવેકથી તારી સાથે વર્તો. તું સલ્લ શીલવાન અન, ભીજા લલે તારી ઉપર આક્ષેપો કરે. તું પવિત્ર રહે એટલે તારી વિરસ્ફળ ગમે તેઠલો પ્રચાર વિરોધીઓ કરશે છતો પરિણામ તારા હિત અને લાભમાં જ છે.

૧૧ સૌ પેતાનો સ્વાર્થ અને સગવડ, માન અને મહાત્મા ફેરફા પ્રજ્ઞાતિમાં શાથે છે. નિઃસ્વાર્થ લાવે કર્તાંય કરનારા વિશ્વાસ છે. તારે પરમાર્થ સાધ્યો હોય તો માન કે અપમાન, સગવડ કે અગવડનો ઘ્યાલ તજી હિતખૂદ્ધથી પરોપકાર કરવાની ભાવનાથી તારું કર્તાંય હ્યેં જા. યથા કે અપયશનો ૫૩ છાયો જેવા જોખો ન રહે.

૧૨ મોતીનું પાણી ઉતરી ગયા પહેલાં કૂદી જાય તો તેની ડીમત જળવાઈ રહે, પુણ્ય ચીમળાઈ ગયા પહેલા ચુંદાઈ જાય તો! તેની સૌરભ પ્રસરે, લાગણ્ણીનું અરણું સુકાઈ ગયા પહેલાં વહી જાય તો તૃપ્તિકર અને, સ્વમાનશીકૃતાથી સેવકપદ સચ્ચવાઈ રહે તો તેનો કર્તવ્યનો નાદ ચુંઝતો રહે. ભાવનાથી અષ્ટ થઈ શુદ્ધતા છ્યાઈ જાય તે કરતાં નષ્ટ થવું છે.

૧૩ ધારેલી ધારણાઓ જ જે સક્ષણ થતી હોય તો અખુંધારી આદ્દો અટકાવી શકાવાની પણ શક્તિ હોલી જોઈએ. પણ તેમ તો અનતું નથી. એટલે જ ધારણાનો ધોખો કરવો વ્યર્થ છે.

૧૪ વિકલ્પો કરીએ તો વેદનાનો પાર નથી અને નિવિંકણ રહીએ તો શાંતિ છે. આ બધી નાલ્યાલીયામાં નટર્યે નહિં પણ દૃષ્ટાંતે રહે તો અંદ્ર અનંદ આનંદ પ્રામણ થાય.

૧૫ આ હું કરું છું એમ સાંકરી ગયું ત્યાં અહંકારની આધીમાં ગોયું આઈ ગયો. કર્તાંય મૂહી ગયો. અને નિષ્ઠાલીયામાં ગયી પડ્યો.

૧૬ આ મેં કયું એમ કહેવા જોખો રહ્યો ત્યાં અહંકારનું અંધારું પ્રસરી ગયું. કર્તાંય પણ ભૂલી ગયો. અને દેહાધ્યાસમાં અટવાઈ ગયો.

૧૭ જગતનાં જીવેનું અસ્તાન દૂર કરવાનો ધનિરો લઈએ પણ આપણી અંતર શુદ્ધમાં અંધકાર હોય ત્યાં જીવેનો અંધકાર કયાંથી દૂર થાય? પ્રથમ સાનદ્યી દીપક અંતરને આંગણે પ્રગટાન.

૧૮ ખોટાંનો પાસેથી કામ લેવું તેમાં ખોંચાયું જ પડે. વેઢની પેઠે કામ કરનાર પાસેથી દીવની હિંયતા કયાંથી ભાવવી? અક્ષિ અને ભાવનાશીલતા વર્ણે આદુલો મેરો ફરક છે.

૧૯ પાપ કરનાર કહે છે કે હું ખાડી ગયો. ના-ના એ ખાડી ગયો. નથી પણ હારી ગયો છે. અનો અતુભવ તો લોગવા વખતે જ થશે.

૨૦ સમાધાન માટે સ્વાહાદ છે, આત્મધ્યાન માટે અધ્યાત્મ છે, જ્યાં વાદ નથી ત્યાં સ્વાદ છે. જ્યાં સાન છે ત્યાં ધ્યાન છે. અહિંસા આત્માનું બળ છે, સંયમ મનતું બળ છે, તપ કાયતું બળ છે. ત્રિયોગ બુદ્ધિથી સિદ્ધ છે.

સુધારો—ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૩માં ૨૫મી પંક્તિમાં “વાદ્વેતાલશાનિતસ્રરીકૃત ભાગ ૨” એમ જે છપાયું છે તેને બદલે “ઉપાધ્યાય ભાવવિજ્ઞયગણ્ણિકૃત પૂર્વ ભાગ” એમ વાંચવું.

સ્વીકાર-સમાદોયના

૧ લાટનો દંડનાયક—લેખક ધીરજકાલ ધનજીભાઈ શાહ, પ્રકાશક—ગૂર્જરાંથરતન કાર્યાલય-ગાંધી રસ્તા અમદાવાદ, કિંમત સાડાનાખું રૂપીયા.

હાલમાં ઐતિહાસિક નવલક્ષ્યને લે પ્રસિદ્ધ થાય છે તેમાં આ અંથના લેખક શ્રી ધીરજકાલ ધનજીભાઈનું નોંધપાત્ર સ્થાન છે. આ નવલક્ષ્યમાં સોલંકીયુગને લેખક સ્થાન આપ્યું છે. વરતુની ગૂર્જયણી એવી કરી છે કે વાચકને રસ ઉત્પન્ન થાય છે. આ તેની બીજી આવૃત્તિ તે જ તેની પ્રસિદ્ધ છે. ઐતિહાસિક કથાને જોઈએ તેવી રીતે આલેખી છે.

૨ વીરખર્મદી કહુનીયાં—લેખક જયભિકભુ, પ્રકાશક—ગૂર્જરાંથરતન કાર્યાલય-અમદાવાદ, કિંમત બે રૂપીયા. વીરખર્મની વાતો નામના કથાસંગ્રહ જેના ચાર લાગ પ્રકટ થયેલા છે તેમાંના પ્રથમ ભાગની ૧૪ કથાએ હિંદીભાષાનો અનુવાદ આ અંથમાં આપવામાં આવ્યો છે, જેથી હિંદીભાષાના જાણકારોને પ્રેમપાત્ર થશે. ધથ્યું નવલક્ષ્યએ તથા ઉપન્યાસ ગુજરાતીભાષામાં આ અંથના વિદ્ધાન લેખક ક્ષેપેલા લોકપ્રિય થઈ પડ્યા છે તેમ આ હિંદીભાષામાં પ્રકટ થયેલી મૌદ્દી કથાએ પણ તેટલી જ રસમય સુંહર શેલી યુક્ત છે.

૩ એ તારા જ પ્રતાપી—લેખક પંન્યાસળું શ્રી સુશીલવિજયળગણ્યિ. કમ્ને આત્માને અનેક રીતે નયાય છે, ચાઢાને છે, લામાને છે, અનેક ગંતિમાં પરિબ્રમણ કરાવે છે; તેનું રૂપરંપ આગમોમાં અનેક સ્થળોએ છે છતાં તેનું દોહન કરી (સંસારમાં અટનાતા આત્માને ભરેખરા આશાસન રૂપ) સંક્ષિપ્તમાં સારરંપ અને પ્રેરક, માર્ગદર્શક અનેક હિંડિકોટો દૃષ્ટાંતો સાથે વરોંદની સંખ્યામાં શાખાવગાહન અને વિજ્ઞાતારૂપું રીતે આ અંથમાં આપેલ છે તેના નિયન્તા પણ, પણનથી જનકલ્યાણ માટે ઉપકારક અને તત્ત્વજ્ઞાન સાહિત્યની શુદ્ધ કરી છે. દેરેક મનુષ્યે અગ્રસ્ય વાંચવા મનન કરવાથી આત્માને શાંતિ પમાડે છે. પ્રકાશક ડી. એલ. એચ. લાલન. તંની પુના સમાચાર. મૂલ્ય છ આના.

૪ શ્રી ગૌતમસ્વામ્યષ્કક્રમ ગ્રાચીન—તેના ઉપર પૂજ્ય આચાર્યદૈવ શ્રી વિજયલાવણ્યસ્કૃતિશ્રદ્ધાજ્ઞાનના મહારાજના પ્રશ્નાખ્યાં પૂજ્ય પંચ. શ્રી સુશીલવિજયળ ગણ્યવરે સંસ્કૃતમાં વૃત્તિ રચ્યી છે. વૃત્તિ વાચતા સંપાદક મુનિવરશ્રીની સંસ્કૃત ભાષા પણ અતુપમ છે. આ અંથમાં વૃત્તિ સાથે મંગલકારી રૂતાંત્રો, શ્રી ગૌતમસ્વામીના જીવનના નોંધ, શ્રી ગૌતમસ્વામી મંત્રાધિકાર રતોત્ર, એષ્ટક, ગૌતમરત્વ-વિશ્િકા, વિનાતિ, સંસ્કૃત છદ, ચૈત્યવંન, રુતિ, એ રત્વનો, રાસ, સન્ધાર, ધૂત વગેરે ગૌતમસ્વામીને લગતા આ જ્વા વિષયો સંશોધન કરી શુદ્ધ રીતે આપ્યો અંથ ગૌતમસ્વામીની અક્ષિત માટે જ તૈપાર કર્યો છે. વળી પૂજ્ય શાસનસાંદ્ર શ્રી વિજયનેમિસ્ત્રીશ્રદ્ધાજ્ઞાનની રત્વષ્ટક આપ્યો અક્ષિત માટે જ કલ્યાણ ચંડાંત્રો છે. શ્રી ગૌતમસ્વામીની અક્ષિત માટે આ આખ્યી કૃતિ દરરોજ સ્મરણું કરવા લાયક છે. બાદળુંથોને ઉપયોગી થાય માટે ગુજરાતી ભાષામાં પણ કેટલોક વિભાગ છે. સંપાદક પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી વિદ્ધાન છે. ૧૬ અંશોની રચના અને ચાર અંશો સંપાદિત કરેલા છે તે પાછળ વાંચવાથી જખાય છે. પ્રકાશક શ્રી વિજયલાવણ્યસ્કૃતિશ્રદ્ધાજ્ઞાનમંહિર-મોટાડ (સૌરાષ્ટ્ર) કિંમત એક રૂપીયો.

શ્રી મહેન્દ્ર લૈન પંચાંગ (સંવત ૨૦૧૧)

કર્તા પૂજ્ય પંન્યાસળ શ્રી વિકાસવિજયળ મહારાજ. લૈનદર્શનની પ્રતિક્રિયા, ભાગવતી દીક્ષા, પવંતીથી આરાધન વગેરે મંગલિક કાર્યો માટે શુદ્ધ અને સખ ગણ્યિતવાળું એક પણ પંચાંગ નહોતું પરંતુ

જ્યારથી પંન્યાસળ મહારાજે જ્યોતિષનો અક્ષાસ કરી નિષ્ણાત થયા પછી આ પંચાગ તૈયાર કરી લૈન્સમાઝ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે, અને તેથી ધાર્મિક કાર્યો અને તેના વિધિવિધાન શુદ્ધ મુહૂર્ત-પૂર્વેક થવા લાગ્યા છે. આકાશના પ્રત્યક્ષ સાથે મેળા મળા રહે તેવી રીતે સુદ્ધમ ગણિતવડે આ પંચાગ તૈયાર કરવામાં આવેલું છે. અન્યાર સુધી ડેઢ પણ જ્યોતિષ શાખીઓએ પણ ભૂલખરેલું જણાનેલું નહિં હોવાથી જ તે શુદ્ધ સત્ય છે, તે વડે થત્યાં ધાર્મિક વિધાનો સફળ અને કદ્યાથુડારી નિવડે તે સ્વાલાવિક છે. આ પંચાગ માટે અનેક નિદ્રાનો, જ્યોતિષ-શાખાનિષ્ઠાતોએ તથા સંસ્થાઓએ સુંદર અભિપ્રાય આપેલ છે. પૂજ્ય મહાન પુરુષ યુગનીર આચાર્યાંદેવ શ્રી વિજયપલભસરિજીએ “ તો ધાર્મિક કાર્યોના મુહૂર્તાદ્દિનો સત્ય અરાધર જાળવના એક્ય સાધવા અને દરેક તહેવારો બધાએ સાથે મળાને ઉજવણી કરવી હોય તો દરેક શીરકાના લૈનોએ આ પંચાગને માન્ય રાખવું જોઈએ ” એવો અભિપ્રાય આપ્યો છે જે અમોને આપણ્યક લાગે છે. વગેરે કારણોથી આ પંચાગને શુદ્ધ અને સત્ય તરીકે આવકારીએ છીએ. અમારે ત્યાં મળશે. કિંમત આઠ આના. પેરટેજ જુદું. કૃપાળું પંન્યાસળ મહારાજ આવી રીતે અનેક સુંદર મહાર અને અનુભવપૂર્ણ કૃતિઓ રચી જનસમાઝ ઉપકાર કરી સુંદર સાહિત્યની ત્રદ્ધ કરતા રહે.

વર્ત્માન સમાચાર

દીક્ષા મહેતસ્વ. યુગનીર આચાર્ય શ્રીમહૃ વિજયનાલાસસુરીશ્રરજુ મહારાજની અધ્યક્ષતામાં યુભાનિવાસી શ્રી પ્રતાપમલજી તથા વાંકનેરનિવાસી શ્રી હિંમતલાલ વનેચંદ્રની દીક્ષા મહેતસ્વ લાલઅણ ભૂલેશ્વર જૈન ઉપાશ્રમાં તા. ૧૨-૬-૫૪ શનિવારે નવ વાગે ઉજવાયો હતો.

આ પ્રસંગે આચાર્ય શ્રી વિજયસમુદ્ભૂરોશ્રરજુ મહારાજ તથા ઉપાધ્યાયજી શ્રી પૂરુણિદ્વિજયજી મહારાજ, પંન્યાસળ શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજ, અરતરગમધીય ઉપાધ્યાયજી શ્રી વિનયસાગરજુ મહારાજ, મુનિ શ્રી ગુલાલમુનિજી આદિ મુનિનરો હાજર હતા.

વરદોડે આઠ વાગે લાલઅણ આવી પહોંચ્યો હતો. આદ દીક્ષાની હિયા શરૂ થઈ હતી..

દીક્ષાથી શ્રી પ્રતાપમલજીબાઈનું નામ એમાનુકારવિજયજી રાખીને મુનિ શ્રી ધન્દવિજયજી મહારાજના શિષ્ય તરીકે અને શ્રી હિંમતલાલભાઈનું નામ મુનિ શ્રી વિજાનવિજયજી રાખીને પંન્યાસળ શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજના શિષ્ય તરીકે જહેર કર્યો હતા.

એલોસથીજી—અમદાવાદની લૈન સોસાયટીની વિનંતીથી પંન્યાસળ નેમનિજયજી મહારાજ, આગમપ્રભાકર મુનિરાજ શ્રી પુષ્પવિજયજી મહારાજ, પ. ચંદ્રવિજયજી, શ્રીનયભદ્રવિજયજી ઢાંચા છ જેઠ વદી ૮૩ રોજ ચાતુર્માસ માટે એલોસથીજી પદ્ધાર્ય છે, અને પૂજ્ય આગમપ્રભાકર શ્રી પુષ્પવિજયજી મહારાજ દરરોજ બાખ્યાન વાંચે છે. જરૂર હોય તેમણે ઉપરોક્ત સ્થળે પત્રવ્યવહાર કરવો.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક પ૧ મું

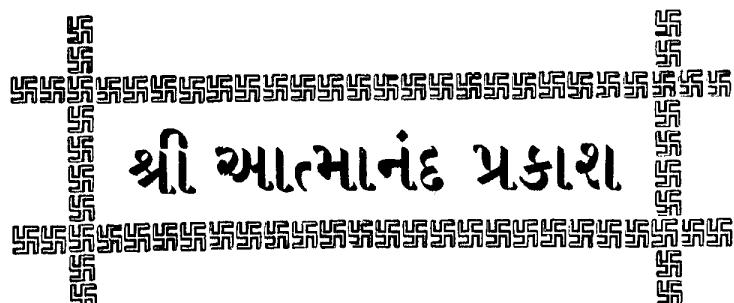
અંક ૧ થી ૧૨ : : સને ૧૯૫૩-૫૪

સાવત ૨૦૦૬/૧૦

: પ્રકાશક :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

(પુસ્તક પ૧ મું)

(સં. ૧૦૦૬ ના આવણુ માસથી સં. ૨૦૧૦ ના અચાઠ માસ સુધીની)

વાર્ષિક વિષયાનુક્લિષ્ટ.

૧. પદ્ધ વિભાગ.

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી સુનિષ્ઠુત જિન સ્તવન	(જવાનમલ પુલચંદળ)	૧
૨	અતીત ચોવાશી મધ્યે નવમા શ્રી દામોદર જિન સ્તવન	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેષ્ટથીભાઈ)	૬
૩	દીક્ષા ગીત	(સુનિશ્રી દક્ષવિજયળ)	૧૩
૪	શ્રી મહાવીર જિનસરુતિ	(સંધ્યા ભવાનગભાઈ પ્રાગળ)	૧૪
૫	ક્ષમાની સાધના	(સુનિરાજ શ્રી જિતેન્દ્રવિજયળ)	૧૭
૬	અતીત ચોવાશી મધ્યે દાનમા શ્રી સુતેજ જિન સ્તવન	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેષ્ટરિભાઈ)	૨૨
૭	શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન-સાર્થ	(પં. રામવિજયળ ગણ્યનર્ય)	૨૬
૮	શ્રી સુપાર્થનાથ જિન સ્તવન	(સુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરળ મહારાજ)	૩૩
૯	અતીત ચોવાશી મધ્યે અગિયારમા શ્રી સ્વામીપ્રકાશ જિન સ્તવન	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેષ્ટથીભાઈ)	૩૪
૧૦	સામાન્ય જિન સ્તવન	(સુનિરાજ શ્રી દક્ષવિજયળ)	૪૬
૧૧	અતીત ચોવાશી મધ્યે આરમા શ્રી સુનિષ્ઠુત જિન સ્તવન સાર્થ	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેષ્ટથીભાઈ)	૪૦
૧૨	શ્રી સ્વામીપ્રકાશ જિન સ્તવન	(પૂ. આ. શ્રી વિજયવિષણુરીધરણ મહારાજ)	૫૭
૧૩	છંડી શ્રી પદમધુરજું સ્તવન સાર્થ	(પં. શ્રી રામવિજયળ ગણ્યનર્ય)	૫૮

१४ श्री सामान्य जिन सतवन	(पू. आ. श्री विजयदधिकरीश्वरज्ञ महाराज)	६५
१५ अतीत चोवीशी भृथे तेरमा श्री सुभति- जिन सतवन-साथ'	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	६६
१६ श्री आहीश्वर लगवानतुं सतवन	(मुनिश्री कल्याणप्रभविजयज्ञ)	६७
१७ अतीत चोवीशी भृथे चैदमा श्री शिवगति- जिन सतवन साथ'	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	६८
१८ सातमा श्री सुपार्थनाथ जिनसतवन-साथ'	(पं. श्री रामविजयज्ञ गणिवर्य)	६९
१९ अकिनव जिन सतवन	(श्री. दक्षविजयज्ञ लाहौशांकर द्वे)	७०
२० साचादेव श्री सुभतिनाथ जिन सतवन	(अमरवर्यंद मावण शाढ)	७१
२१ अतीत चोवीशी भृथे पंद्रमा श्री आरताग- जिन सतवन-साथ'	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	७२
२२ श्री आठमा चैद्यप्रभवानीतुं सतवन-साथ'	(पं. रामविजयज्ञ गणिवर्य)	७३
२३ सामान्य जिन सतवन	(पं. दक्षविजयज्ञ)	७४
२४ सामान्य जिन प्रार्थना-सतवन	(")	७५
२५ अतीत चोवीशी भृथे सोणमा श्री नेमा- धरवानी जिन सतवन	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	७६
२६ सोण सतीनो छंद	(श्री दीरावाल र. कापडीया)	७७
२७ श्री अन्नरा पार्थनाथतुं सतवन	(मुनिश्री सुशीलविजयज्ञ)	७८
२८ अतीत चोवीशी भृथे सचरमा श्रीअनील- जिन सतवन साथ'	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	७९
२९ श्री नवमा सुनिधिनाथ जिन सतवन साथ'	(पं. रामविजयज्ञ गणिवर्य)	८०
३० सामान्य जिन सतवन	(पं. श्री दक्षविजयज्ञ महाराज)	८१
३१ प्रख्येम	(अमरवर्यंद मावण शाढ)	८२
३२ अतीत चोवीशी भृथे अठारमा श्रीज्ञशोधर- जिनराजतुं सतवन-साथ'	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	८३
३३ आध्यात्मिक सतवन	(मुनिराजश्री दक्षविजयज्ञ)	८४
३४ अतीत चोवीशी भृथे ओगणीशमा श्रीकृतार्थ- जिन सतवन साथ'	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	८५
३५ श्री दृश्मा शीतिगनाथ जिन सतवन साथ'	(पं. श्री रामविजय गणिवर्य)	८६
३६ समता : शेक अष्टुभोल रत्न	(सं. अच्छाण्याबा)	८७
३७ श्री सतीमंदर जिन सतवन	(मु. श्री दक्षविजयज्ञ)	८७
३८ शुरुबहित पघ		८७
३९ अतीत चोवीशी भृथे वीथमा		८८
श्री धर्माश्वर जिन सतवन-साथ'	(डॉ. वक्तव्यदास नेष्टुशीलाई)	८९
४० श्री नभिनाथ जिन सतवन	(अमरवर्यंद मावण शाढ)	९०
४१ जमानानी अलिहारी	(साहित्यप्रेमी मुनिश्री विनयविजयज्ञ)	९१

२. गांधी विद्यागः

नंबर	विषय	लेखक	पृष्ठ
१	दत्तन वर्षांतुं मंगलमय विधान	(इतेहयेऽनेनभाई)	१
२	विडम्भनी वीक्षणी सहीनी साहिलप्रश्नाति	(प्रो. हीरालाल र. कापडीया)	११
३	मेन्सीत्वानीया युनीवरसीटीना संस्कृत		
	ग्रेहिक्षरनो मुनि श्री ज्ञान्युस्वामी उपर पत्र	(इत्यु नोरमन आजिन.)	१४
४	गान अकाशननी संस्थानो अने तेतुं कायक्षेन (प्राण्युज्जननदास दरगेविद गांधी.)		१८
५	अंतरनी अंभना	(संघर्षी अवानभाई प्रागण)	२१
६	अराद नातरनो अधिकार अने दुष्टेरहत		
	दुष्टेरहतानी इथनी	(प्रो. हीरालाल र. कापडीया)	२४, ४७
७	व्यापारनीतिशतक	(अमरयेऽन मावण शाह)	२८, ७४, १२४, १३८,
८	पू. आ. श्री निष्यवद्वक्षसूरीश्वरज्ञ महाराजने मुनिराज श्री साहिलप्रेमी इविवर		
	विनयविज्ञप्त्यज्ञये धूलेवा प्रमोतर		३०
९	मेन्सीत्वानीया युनीवरसीटीना ग्रेहिमरनो		
	मुनि श्री ज्ञान्युस्वामी उपरनो पत्र		४२
१०	अनुकंपा दान	(संघर्षी अवानभाई प्रागण)	३६, ५५, ७२
११	श्री सिद्धयुक्तुं अपूर्वं महात्म्य	(मुनि श्री लक्ष्मीसागरज्ञ)	४२
१२	लापानना ओडियुरायामा धन्तट्टियुटना ठजिमे नक्षमुरनो मुनि श्रीज्ञान्युविज्ञय उपरनो पत्र		४४
१३	नेभिनाथ भेटा के रथनेभि ?	(प्रो. हीरालाल र. कापडीया)	५२, ६८
१४	सात्प्रिक पूजनांतुं महापर्व	(प. श्री कनकविज्ञयज्ञ गणित्य)	५८
१५	धर्म-डीशल्य	(स. मौकिति)	७१
१६	गानलं डारोनी सभृद्धि	(मुनि पुष्यविज्ञप्त्य म०)	७६
१७	आपक	(संघर्षी अवानभाई प्रागण)	७८
१८	‘संसार-दावानक’ स्तुति अने तेनी पाद्युति (प्रो. हीरालाल र. कापडीया)		८५, १०१
१९	भूतिविभ्रम	(पु. मुनि श्री महाप्रभविज्ञयज्ञ)	८०
२०	डा. वात्येर युधींगना अंग्रेजमां व्यायेल पत्रनो अनुवाद		६४
२१	डा. आद्येतोइना संस्कृतमा लभायेल पत्रनो अनुवाद		६४
२२	ज्ञेन आत्मानं सला भावनगरनो		
	पृष्ठ भा वर्षनो रिपोर्ट	१. थी १२	
२३	भानवता	(मुनि श्री महाप्रभविज्ञयज्ञ महाराज)	६८

4

૨૪ નિંદા કરનારાઓનું પણ સન્માન કરો	(ભવાનાથ પ્રાગળ સંધરી)	૧૦૬
૨૫ ગૃહસ્થપણું	(જિજાસુ મુનિરાજ)	૧૦૮
૨૬ અનિત સુહામાળા	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૧૧૮
૨૭ સંસાર વૈચિય	(મુનિશ્રી મહાપ્રભવિજયજી)	૧૨૦
૨૮ દેખણું ય નહિ અને દાખણું ય નહિં	(" ")	૧૨૩
૨૯ સુભાપિત સંઘ	(સુધાકર)	૧૩૭
૩૦ ધર્મ કૌશલ્ય	(રવી મૌકિઠક)	૧૩૬, ૧૭૩
૩૧ પરિગ્રહ		૧૪૦
૩૨ સોનેરી સુવાડ્યો	(અચ્છાભાયા)	૧૪૧, ૧૪૨, ૧૭૦, ૧૭૧
૩૩ તપ્ય.	(જિજાસુ મુનિરાજ)	૧૪૧
૩૪ સંસારની લિખણતા યાને અગ્નાનનો અંભામ	(પૂ. મુનિશ્રી મહાપ્રભવિજયજી)	૧૪૦
૩૫ સાધુ જીવનની મહત્ત્વા	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૧૪૪
૩૬ દસ દસાર (દશાંક)	(પ્રે. હીરાલાલ ર. કાપડીયા)	૧૬૨
૩૭ શ્રી શરુંજયલધુકલ્પનું લાપાંતર	(હીરાચંદ સ્વરષ્પચંદ સુખીયા)	૧૬૮
૩૮ આટણું તો જરૂર વાંચો	(સં. અચ્છાભાયા)	૧૭૧
૩૯ નીતિનું ઇળ	(મુનિશ્રી મહાપ્રભવિજયજી)	૧૭૨
૪૦ અલ્લાકાર ચ્યૂડામણું વિવેક અને સેકેત	(હીરાલાલ ર. કાપડિયા)	૧૮૦
૪૧ માનવ જીવનનો મર્મ	(ભવાનાથ પ્રાગળ સંધરી)	૧૮૩
૪૨ અંતરના ચ્યામકારા	(અમરચંદ માવળ શાહ)	૧૮૪

३ स्वीकार समालेखना

१ स्वीकार समालेखना १४, ४६, ४७, ५३, ५४, ८०, ८१, ९१, ९२, ९२८,
९४३, ९४४, ९५०, ९५४, ९८०.

४ वर्तमान समाचार

૧ વર્તમાન સમાચાર ૧૬, ૩૧, ૪૭, ૫૨, ૭૮, ૭૯, ૮૬, ૧૧૧, ૧૪૨,
૧૪૬, ૧૭૪, ૧૭૬, ૧૮૮.

જલદી મંગાવો.કર્તૃથી છપાવી શકતું નથી.

શ્રી તીર્થેંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)

(શ્રી અમરદ્વારાચાર્યેંકૃત)

ધર્મકથાતુચોગમાં શ્રી તીર્થેંકર લગવંતોના ચરિત્ર જેમાં આવેલ હોય છે તે ઉત્તમોત્તમ ધર્મકથા કહેવાય છે, જેના વાંચન-મનન અને અનુકરણથી મનુષ્ય મહાન પુરુષ બને છે. બાળકોને વાંચતા રસ ઉત્પન્ન થાય, દટ્ટશર્ઢા પ્રકટે, કંઠાળો ન ઉપએ સહેલાધિથી મનન કરી કંઠાથ થઈ શકે અને મેટી ઉમરે પણ તે ભૂલી ન શકે. આવા સંક્ષિપ્ત જિનેથર હેવોના ચરિત્રો જ બાળજીવોને માથભિક ભૂમિકાઓ ખાસ મનાયા છે અને તેવો આ થંથ છે. જેમાં જેછે તેટલું અને કંઠાથ થઈ શકે તેટલું જ ચરિત્રનું વર્ણન આપવામાં આવેલું છે. સુંદર, સાદી, સરળ ગુજરાતીમાં છપાવેલ છે. તેમાં વિશાળતા એ છે કે પ્રથમ સુઅદર્શન ઉપર પવિત્ર શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થેનો દશ્ય ફેટો આવેલ છે. થંથની શડચાતમાં પૂજ્ય શ્રી હરિબન્દ્રાચાર્યેંકૃત મહાદેવ અષ્ટક, પણી અનુષ્ઠાને હરેક તીર્થેંકર લગવંતોના વિવિધ રંગના ફોટોઓ, ઈન્ડ્ર મહારાજની લખિત અને નિર્વાચિત્બૂમિના રંગીન દશ્યો, પણી પરમાત્માના ચરિત્રો, વચ્ચમાં શ્રી યશોવિજયજી મહારાજાંકૃત પરમાત્મા નારોત્તમ પચ્ચીશી, પરમાત્મા પચ્ચીશી, શ્રી હેમદ્વારાચાર્યેંકૃત વીતરાગસ્તોત્ર અને છેવટ શ્રી સિદ્ધસેન હિવાકરાંકૃત બત્તીશી એ સર્વ મૂળ સાથે આપવામાં આવેલ છે. સુંદર આઈડીંગ વગેરેથી આકષેંક, અનુપમ આ થંથ તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. હંચી જાતના પેપરો ઉપર તૈયાર કરવામાં આવેલ તૈયાર છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ (ચોસ્ટે જ જુહુ').

કલિકણસર્વજ શ્રી હેમદ્વારાચાર્ય મહારાજાંકૃત-

શ્રી નિપણિશ્લાકા પુરુષ ચરિત્ર મૂળી.

(ધીને લાગ-પર્વ ૨, ૩, ૪.) (શ્રી અભિતનાથ પ્રભુથી શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ સુધી)

તણુ પર્વે સુમારે પથાશ ઝોમ્ભરમાં સુંદર ઉચ્ચા લેઝર પેપર ઉપર સુંદર શાસ્ત્રી ટાઈપમાં નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં પ્રતાકાર તથા બુકાકારે બને સાઈઝમાં છપાઈ તૈયાર થયો છે, હજુ સુધી વધતી સખત મૌંધવારીને લઈને સુંદર કાર્ય કરાવતાં ધણ્ણા મેટો ખર્ચ થયો છે. કિંમત પ્રતાકાર રૂ. ૧૦), બુકાકારે રૂ. ૮) ચોસ્ટેજ જુહુ' .

પ્રથમ લાગની જુજ બુકાકારે સિલિકે છે ને જ્ઞાનબાંડારોમાં રાખવા જેવી છે. કિંમત જ ડ્રોપીયા પોસ્ટેજ અલગ.

કેરી નહીં છપાવવામાં આવતા એ અમૃતય અંથો મળી શકતે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કદ્વપસુત્ર (બારસો) મૂળ પાઠ.

૧૨ વર્ષે પથુંખણું પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજય મુનિ મહારાજાએ વાંચી ચતુવિધ સંધને સંભળાવે છે નેતો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાખો મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરાથી અને સુશોભિત પાટીલાસહિત છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજા કે ગુણબંદાર, લાઇષ્ટ્રેરી કે નૈન અંધુઓને જેધાં તેમણે મંગાવી લેવા, નમ સુચના છે. કિ. શ. ૩-૦-૦ પોરટેજ જુડું.

૨ સંજાયામાળા—શાખો શુદ્ધ રીત મોટા અક્ષરાથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક નૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અઢારમા સૈકા સુધીમાં થઈ ગયેલા પૂજય આચાર્યદેવા અને પંડિત મુનિમહારાજાએ રચેલ સંજાયનો સંચાલ આ અંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચાર્ચિત્રની ધટના આપણી પૂર્ણતી જહોજલાલી, અને વાચકને વૈરાગ્યજીતિ તરફ દોરે છે. પચાસ ફેમ્ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાખો મોટા ટાઇપો, અને પાકા આઇઝીગથી અંબેકુટ કરેલ છે કિંમત શ. ૪-૮-૦ પોરટેજ જુડું.

લખોઃ—શ્રી નૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય અંશ)

કઠો—શ્રી હેવલદ્રાચાર્ય મહારાજ.

નેમાં સમ્યકૃતના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુંનતના સતર વિશેષ ગુણો મળી પસાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ ગુણુંદોપના નિષ્પણ તથા વણુંન, તેને લગતી પ્રાસાંગિક, મૌલિક, અનુપમ નહિં જણોલી, સાંભળેલી, વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ. અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો નહિં, ઉપવન, રાજ્ય લક્ષ્ણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો હેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂળ વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. આ બીજા ભાગમાં બાકીના તેર સમ્યકૃતના અને સતર પંચઅણુંનતના મળી કુદું નીશ ગુણોનું કથાઓ સહિત વણુંન આપવામાં આયું છે. સારા કાગળો સુંદર ગુજરાતી અક્ષરાથી આ સમાના ભાનવંતા પેટ્રન સાહેયો, લાઇઝ મેમ્બર્સને ધારા પ્રમાણે બેટ આપવા આ અંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફેમ્ ફાઉન આદ પેણું લગભગ બારસો પૃથ્વીમાં તૈયાર થશે. આસો વર્દી ૦) સુધીમાં નવા થનારા પેટ્રન સાહેયો તથા લાઇઝ મેમ્બર્સને પણ બેટ આપવામાં આવશે. કિંમત સુમારે હી. નવ થશે,

છપાય છે

જ્ઞાન મદીપ (ત્રણે ભાગ સાથે) સંપૂર્ણ

છપાય છે

લેખક—સદ્ગત શાંતમૂર્તિ વિદ્રાન આચાર્ય શ્રી વિજયકર્તારસ્કર્તૃથરણ મહારાજ.

નૈન-નૈનેતર અભ્યર્ણ દરેક મતુષ્યથી પણ સરલ રીતે સમજ શકાય, તેમજ ઉપર સંરક્ષારી જીવન કેમ જીવી શકાય અને જીવનમાં આવતાં અનેક સુખ, દુઃખના પ્રસંગોએ સમગ્રિત કેવી પ્રવૃત્તિ આદર્શી શકાય. તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રક્ષણા આત્માને સાચો રાખ બતાવનાર, સન્માર્ગ, સ્વર્ગ અને મેલ્ખ મેળવા માટે અચૂક માર્ગદર્શિક, કપરા વર્તમાન કાળમાં સાચું સુખ, સાચી શાંતિ, આપનાર, અહિસા અને સર્વ પ્રત્યે ભાતુંભાતું અને અનુભવપૂર્ણરીતે સદ્ગત આચાર્ય મહારાજે લખેલો આ સુંદર અંથ છે. શ્રી પાલનપુર શ્રીસંધના ઉપર આચાર્ય મહારાજે કરેલા ઉપકાર માટે ગુરુમહિતિ નિમિત્તે અને સમરણથી થયેલા ઇંદ્રની આર્થિક સદાયતરે આ અંથ ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી છાઇપમાં આક્ષર્ણક આઇડીગ સાથે છપાય છે, જે થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

Reg. No. B. 314

सभाना मेघर थवाथी थतो अपूर्व लाल.

श. ५०१) श. पांचसे एक आपनार गृहरथ सभाना पेटून थध थड़े छ. तेमने छेक्का पांच वर्षमां प्रगट थयेता गुजराती प्रकाशनो बेट तरीके मणी थड़े छे.

श. १०१) पहेला वर्गना लाई मेघर थनारने आलु वर्षना खाडा गुजराती प्रकाशनो बेट मणी थड़े छे अने अगाडिना वर्षना पुस्तको पेठी किंमते मणी थड़े छे.

श. ५१) भीज वर्गना लाई मेघर. तेमने पुस्तकी जे किंमत ६रो तेमाथी नष्ट इपिया हमी करी आकीनी किंमते आ वरसना पुस्तको बेट मणी थक्को; पञ्च श. ५०) वधु लरी पहेला वर्गमां आवनारने पहेला वर्गने मणतो लाल मणशे. भीज वर्गमां ज रहेनारने नष्ट इपीआनी कीमतना बेट मणशे.

श. १०१) अरनार पहेला वर्गना लाई मेघरने नीचेना सात वर्षोमां जे पुस्तको बेट आपवामां आन्या छे ते नीचे मुख्य छे. सात वर्ष पहेलां थयेता पेटून साहेयो अने लाई मेघरने बेट आपवामां आवेदा अथानी किंमत धड़ी थड़े छे. जेमाथी पेटून थनार महाशयोने छेका पांच वर्षना पुस्तको बेट मणशे.

सं. २००३मां श्री संघपति चरित्र—(सचित्र)	किं. श. ६-८-०
---	---------------

श्री भद्रानीर भगवानां गुणनी भद्रहेवीयो	„ „ ३-८-०
--	-----------

सं. २००४मां श्री वसुहेन हिंदी भाषानं	„ „ १५-०-०
--------------------------------------	------------

श्री शांतिनाथ प्रभु चरित्र (सचित्र)	„ „ ७-८-०
---------------------------------------	-----------

सं. २००५मां श्री पांचनाथ प्रभु चरित्र (सचित्र)	„ „ १३-०-०
--	------------

सं. २००६मां श्री इमनंती चरित्र (सचित्र)	„ „ ६-८-०
---	-----------

ज्ञान प्रदीप भाग २	„ „ ४-०-०
--------------------	-----------

आदर्श ली रत्ना भाग २	„ „ २-०-०
----------------------	-----------

जैन भट्ठा स्वदृप	लेट
------------------	-----

सं. २००७ } श्री कथारेलकोष भाषानं गुजराती भाग १	„ „ १०-०-०
--	------------

„ २००८ } श्री तीर्थ-कृ चरित्र (सचित्र)	„ „ ६-०-०
--	-----------

श्री अनेकान्तवाह	„ „ १-०-०
------------------	-----------

संक्षिप्त भाषाना नूतन स्तवनावणी	„ „ ०-८-०
---------------------------------	-----------

सं. २००९मां श्री ब्रेवासनाथ चरित्र-सचित्र	„ „ ७-८-०
---	-----------

ज्ञान-प्रदीप भाग त्रिले	„ „ २-०-०
-------------------------	-----------

नमस्कार भद्रामंत्र	„ „ १-०-०
--------------------	-----------

श. ८६-०-०

सं. २०१० मां आपवाना बेटना पुस्तको तेपार थशे त्यां सुधी नवा थनार लाई मेघरने उपरोक्ता सं. २००६ ना बेटना पुस्तको बेट मणशे.

पहेला वर्गना लाई मेघरनी श. (श. १०१) बर्थेथी श. १३) तुं श्री पांचनाथ चरित्र श. ७) वधु भयेथी आपवामां आवशे. माटे प्रथम वर्गना लाई मेघर थध मणतो बेटना पुस्तकोना लाल मेणवो. जैन वर्धुओ अने झेहोने पेटूनपद अने लाई मेघर थध नवा नवा सुंदर अथो बेट मेणववा नक्क सचयना छे.

ओकावन वरसथी प्रगट थतुंआत्मानं ग्रकाश मार्चिक ६र मासे ज्यंदगी सुधी बेट मणशे. मेघर थवामां जेट्टेलो विलंब थशे ते वरसना बेटना पुस्तको गुमाववाना रहेयो; अत्यारसुधीमां आवारे ७०० संघ्या लाई मेघरनी थध छे.

४८५ ता. १३-१-५४ २००६ गोप १३	{	श्री जैन आत्मानं सभा. भावनगर
-----------------------------------	---	---------------------------------

प्रकाश : काल गुवायर्यं वल्लभाश्री : श्री भद्रामं ग्रन्थिन् प्रेष्य : इष्टापी-भावनगर.